

УДК 378. 112 (477)

DOI: 10.31652/2412-1142-2022-63-185-192

Осередчук Ольга Анатоліївна

кандидат історичних наук, доцент кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи,
керівник Центру маркетингу та розвитку,

Львівський національний університет імені Івана Франка,

м. Львів, Україна

експерт Українського культурного фонду, голова ГЕР 02 Культура і мистецтво НАЗЯВО,

м. Київ, Україна

ORCID ID: 0000-0002-3192-3129

Oseredchuk.ola@gmail.com

ВИКОРИСТАННЯ НАУКОВИХ ПІДХОДІВ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ УСПІШНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ КЕРІВНИКІВ ЗВО НА ОСНОВІ ПРОВЕДЕННЯ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті запропоновано використання наукових підходів, які будуть дієвими для прийняття успішних управлінських рішень керівників ЗВО на основі проведення моніторингу якості вищої освіти. За допомогою системного підходу ми структурували педагогічний процес і виділили в ньому інформаційну, психологічну, педагогічну, соціальну, фахово-предметну та ін. складові. На основі кваліметричного підходу забезпечено кількісну оцінку якості діяльності при здійсненні вимірювань у моніторингу якості освіти. Провідною ідеєю діяльнісного підходу є розгляд діяльності студентів, як процесу розв'язання поставлених завдань, що спрямовані на досягнення мети. Необхідним для досягнення визначеної мети був програмно-цільовий підхід, що реалізувався через цільові програми, направлені на забезпечення прямого взаємозв'язку між розподілом бюджетних ресурсів та фактичними результатами їх використання відповідно до пріоритетів політики закладу вищої освіти. За допомогою проблемно-орієнтовного підходу було розроблено програму відбору наявних в освітній системі проблем, відбулось поєднання всіх етапів моніторингового процесу в одне ціле й здійснено координацію виявлених недоліків для подальшого удосконалення освітньої системи закладу вищої освіти. Особистісний підхід дозволяє спрямувати студентів на створення умов для саморозвитку, самоактуалізації, самореалізації, індивідуальної роботи та подальшого удосконалення фахових якостей майбутнього професіонала. Компетентнісний підхід став основою для удосконалення системи освіти закладу вищої освіти, підсиленням практичної орієнтації змісту освіти. Використаний бенчмаркінговий підхід, який ми розглядали як стандарт, за яким проводиться вимір будь-якої якості об'єкта. На даний час неможливе існування закладів вищої освіти без постійного використання мережі «Інтернет», що зумовило появу квазі-бенчмаркінгу.

Ключові слова: наукові підходи, прийняття успішних управлінських рішень, керівники, заклади вищої освіти, моніторинг якості вищої освіти, удосконалення освітньої системи закладу вищої освіти.

1. ВСТУП

Упродовж останніх років серед українських учених підвищився інтерес до проблеми моніторингу якості освіти. Виокремлена проблема є багатогранною. Проведення моніторингу в закладі освіти сприймається педагогічними працівниками як нагальна потреба сьогодення. Викладачі «відкриті» до інновацій та змін у своїй професійній діяльності, але відсутні чітка модель моніторингу якості професійної підготовки майбутніх фахівців та методика його проведення; не простежується єдиного підходу до оцінювання якості професійної підготовки майбутніх фахівців. Крім того, зафіксовано, що розуміння моніторингу керівниками закладів освіти зводиться до поняття внутрішнього контролю за освітнім процесом [1, с. 127].

Моніторинг проводиться відповідно до Законів України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про дошкільну освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про вищу освіту», постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання запровадження зовнішнього

незалежного оцінювання та моніторингу якості освіти» від 25 серпня 2004 року № 1095, цього Порядку, інших актів законодавства, документів закладів освіти, програми моніторингу, договору про проведення моніторингу (за його наявності).

Відповідно до Наказу міністерства освіти і науки України від 16.01.2020 року, № 54, зареєстрованого в міністерстві юстиції України 10 лютого 2020 року за № 154/34437 «Про затвердження Порядку проведення моніторингу якості освіти», зазначено: моніторинг проводиться з метою виявлення та відстеження тенденцій у розвитку якості освіти в країні, на окремих територіях, у закладах освіти, встановлення відповідності фактичних результатів освітньої діяльності її заявленим цілям, оцінювання причин відхилень від цілей.

Моніторинг проводиться відповідно до таких принципів: систематичності та системності; доцільності; прозорості моніторингових процедур та відкритості; безпеки персональних даних; об'єктивності одержання та аналізу інформації під час моніторингу; відповідального ставлення до своєї діяльності суб'єктів, які беруть участь у підготовці та проведенні моніторингу [2, с. 54-58].

Постановка проблеми. Під час проведення моніторингу якості вищої освіти важливе значення має використання наукових підходів для прийняття успішних управлінських рішень керівників ЗВО. Вагомими науковими підходами вважаємо системний, кваліметричний, діяльнісний, програмно-цільовий, проблемно-орієнтовний, особистісний, компетентнісний, бенчмаркінговий; вони впливають на результативність процесу моніторингового дослідження й спрямовані на краще планування подальших змін, і як результат, забезпечать удосконалення освітнього процесу в закладах вищої освіти. Отже, моніторинг якості професійної підготовки студентів, зокрема і моніторинг якості вищої освіти, буде здійснено більш ефективно за умови використання наукових підходів (системний, кваліметричний, діяльнісний, програмно-цільовий, проблемно-орієнтовний, особистісний, компетентнісний, бенчмаркінговий).

2. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Для досягнення поставленої мети використано такі методи дослідження: теоретичні (аналіз філософської, педагогічної, психологічної літератури), що дають змогу обґрунтувати вихідні положення дослідження; інтерпретаційно-аналітичний, на основі якого вивчаються джерела із застосуванням синтезу, аналізу, систематизації та узагальнення.

Аналіз останніх досліджень. Моніторинг якості освіти закладів вищої освіти досліджують науковці П. Ф. Анісімов, І. В. Вавілова, Л. Є. Виноградова, А. І. Галаган, С. А. Горбатков, М. Б. Гузаїров, І. Н. Єлісєєв, Г. В. Єльнікова, В. М. Зуєв, В. С. Качерманьян, В. С. Лукманов, Т. Д. Макарова, О. М. Майоров, Е. І. Мухортова, Н. Ш. Нікітін, А. А. Орлов, А. Я. Савельєв, Л. Г. Семушина, Г. О. Сиротинко, Л. В. Шибаєва та ін.

Мета статті: описати використання наукових підходів для прийняття успішних управлінських рішень керівників ЗВО на основі проведення моніторингу якості вищої освіти

3. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Необхідною умовою для прийняття успішних управлінських рішень керівників ЗВО на основі проведення моніторингу якості вищої освіти запропоновано використання наукових підходів (системний, кваліметричний, діяльнісний, програмно-цільовий, проблемно-орієнтовний, особистісний, компетентнісний, бенчмаркінговий).

Розкриємо наукові підходи, використання яких буде дієвим для прийняття успішних управлінських рішень керівників ЗВО на основі проведення моніторингу якості вищої освіти.

Під час проведення моніторингу якості вищої освіти важливе значення має системний підхід, який дав нам можливість структурувати педагогічний процес й виділити в ньому інформаційну, психологічну, педагогічну (методи, засоби, форми освітнього процесу), соціальну, фахово-предметну та інші складові.

У процесі при синтезуванні знань педагогіки, психології, біології, математики та ін., їх моніторингового засвоєння і формування якісно нових інтегративних знань ми

використовували такі методи дослідження, як аналіз (виділення складових дослідження), синтез (на основі властивостей складових синтезувати властивості цілого). Це дало можливість здійснити дослідження у двох аспектах: диференціації і цілісності на основі їх взаємної доповнюваності.

Системний підхід дав змогу будувати систему дослідження у вигляді ієрархічної чи мережевої моделі, що дозволило виділити між складовими зв'язки субординації і координації, вивчити середовища об'єкта дослідження й визначити його вплив на цей об'єкт, виокремити об'єкт дослідження із середовища й показати зв'язки і взаємодії об'єкта і середовища, використовувати знання загальної теорії систем, що створювалися поза педагогічною наукою, застосувати не тільки стандартні рішення під час моніторингової діяльності, а і здійснювати пошук нових нестандартних проблем педагогічного процесу.

Моніторингу якості вищої освіти на основі системного підходу базувався на таких принципах:

- кінцевої мети (абсолютний пріоритет);
- єдності (система може бути одним цілим і як сукупність елементів);
- зв'язності (кожен елемент системи знаходиться у взаємозв'язку);
- ієрархії (ієрархія процесів й їх ранжування);
- розвитку (система змінюється, розвивається, розширюється, покращується);
- децентралізації (поєднання рішень);
- невизначеності – (враховуються невизначеність та випадковість у системі).

Здійснюючи моніторинг якості вищої освіти, ми виходили з того, що для системного підходу характерним є: велика кількість завдань, проектування; стандартизація рішень; уявлення про організаційну структуру ЗВО; зв'язки між процесами системи моніторингу й управління якістю освіти.

Кваліметричний підхід, який є ефективним для здійснення вимірювань у моніторингу якості освіти, забезпечує кількісну оцінку якості діяльності.

Під час нашого дослідження роль спеціального інструментарію відігравали кваліметричні моделі стану або процесу, що відстежуються (за Г. Єльніковою), зокрема – факторно-критеріальні моделі діяльності, розроблені на основі кваліметричного підходу.

Кваліметрична модель – це норма, яка має якісно-кількісні характеристики, і у процесі моніторингу якості вищої освіти задає основні напрями діяльності об'єктів.

Діяльнісний підхід, провідною ідеєю якого є розуміння діяльності студентів, як процесу розв'язання поставлених завдань, що спрямовуються на досягнення мети, відіграє велику роль у моніторингу якості освіти.

Кожний заклад вищої освіти розробляє чітко й організовує моніторингову діяльність. Застосування діяльнісного підходу до моніторингу якості освіти дозволило виділити три види діяльності, у закладі вищої освіти. Що удосконалити: управлінську діяльність керівників, педагогічну діяльність викладачів, навчальну діяльність студентів.

Під час проведення моніторингу якості вищої освіти ми виходили з того, що діяльність кожної категорії учасників моніторингу якості освіти мотивована, цілеспрямована, предметна і приводить до підсумкового результату.

Основні положення діяльнісного підходу, на які ми спиралися під час проведення моніторингу якості вищої освіти, це: гнучкість керуванням освітньою діяльністю студентів, під час якої кожен респондент несе відповідальність за кінцевий результат власних дій; формування позитивного особистісного ставлення студента до діяльності, яку він виконує – при чому і мета, і результати стають мотивами з високим ступенем мотивації, яка зберігається впродовж усього часу роботи; підтримка процесу самоактуалізації як форми продуктивного зростання особистості.

Програмно-цільовий підхід реалізовано через цільові програми. Він забезпечив прямий взаємозв'язок між розподілом бюджетних ресурсів та фактичними результатами їх використання відповідно до пріоритетів політики закладу вищої освіти і був спрямований на

досягнення заздалегідь встановленої, чітко визначеної мети.

Щоб досягнути позитивного ефекту від застосування програмно-цільового підходу, має бути забезпечений безпосередній взаємозв'язок між коштами та результатами, що дуже важливо для якісного і прогресивного управління закладом вищої освіти. Цей зв'язок завжди має зворотність – від виділених коштів безпосередньо залежить результат надання послуг, а від отриманого результату – кошти, які буде спрямовано на цю мету в наступному бюджетному періоді. Таким чином програмно-цільовий підхід дуже важливий під час проведення моніторингу якості вищої освіти для правильного прийняття подальших управлінських рішень.

За допомогою **проблемно-орієнтовного підходу** нами:

- було розроблено програму організаційних шляхів відбору найважливіших проблем освітньої системи з метою швидкого їх вирішення;
- відбулось поєднання всіх етапів моніторингового процесу в одне ціле;
- здійснено координацію виявлених недоліків з метою підтримання динамічної рівноваги освітнього процесу і подальшим удосконаленням освітньої системи закладу вищої освіти.

Особистісний підхід у дослідженні дав змогу спрямувати студентів на створення умов для *саморозвитку, самоактуалізації, самореалізації, індивідуальної роботи* та подальшого формування професійних якостей, що необхідні для становлення особистості, як майбутнього професіонала. За особистісного підходу центром навчання стають: цілі, мотиви, психологічні особливості студента тощо. Застосуванням особистісного підходу у нашому дослідженні обумовлюється вибір активних форм проведення моніторингових заходів, *впровадження інноваційних технологій, визначення оптимальних засобів моніторингової діяльності, партнерська спрямованість взаємодії викладачів та студентів*.

Компетентнісний підхід дозволив нам ліквідувати розрив між когнітивним, діяльнісним і особистісним рівнями розвитку майбутнього фахівця, що стало основою для удосконалення системи освіти закладу вищої освіти, підсилення практичної орієнтації змісту освіти (досвід, уміння й навички, наукові знання), коли у ньому відображено лише те, що має безпосереднє відношення до майбутньої професії.

За допомогою компетентнісного підходу:

- виокремлено інваріантні складові професійної підготовки майбутніх фахівців;
- визначено зміст тестових завдань для моніторингового оцінювання;
- організовано навчально-підготовчий етап моніторингу для студентів.

Компетентнісний підхід, який ми застосовували під час моніторингу якості вищої освіти можна зобразити схематично: компетенція – діяльність – компетентність.

При цьому, компетенція відображала заданий зміст освіти, діяльність – вимогу організації освітнього процесу, компетентність – освоєну в діяльності компетенцію.

Бенчмаркінговий підхід ми використали під час останнього етапу проведення моніторингу якості вищої освіти. Він характеризується прийняттям управлінських рішень на основі результатів моніторингового оцінювання. Бенчмаркінговий підхід, який ми розглядали як стандарт, за яким проводиться вимір будь якої якості об'єкта, давати йому оцінку: як введення у практику моніторингу в закладах вищої освіти новітніх технологій, методів роботи кращих університетів, як перевірений практикою досвід, що дозволяє уникнути багатьох помилок. Це дозволило об'єднати в єдину систему:

- забезпечення організації партнерства викладачів і студентів при здійсненні моніторингу вищої освіти;
- використання наукових підходів під час проведення моніторингу якості вищої освіти;
- застосування інформаційних технологій для здійснення якісного моніторингу вищої освіти та його модернізації;
- формування позитивної мотивації студентів до самомоніторингу навчальних досягнень з метою самовдосконалення.

Вперше бенчмаркінг був розроблений у 1972 році для оцінки ефективності бізнесу Інститутом стратегічного планування в Кембріджі (США), а з 1992 року його почали використовувати в управлінській діяльності вищої школи. Згодом він набув поширення в країнах Європи. І в 1994 році була заснована Глобальна мережа бенчмаркінгу (Global Benchmarking Network – GBN) як співтовариство незалежних бенчмаркінгових центрів країн Великої Британії, США, Німеччини, Швеції та Італії, котрі вирішили об'єднати зусилля з розвитку методу еталонного зіставлення у світі. На сьогодні мережа об'єднує подібні центри з 24 країн. Поряд з GBN успішно функціонують галузеві глобальні бенчмаркінгові співтовариства у сфері освіти, такі як Consortium for Higher Education Benchmarking Analysis, Public Sector Benchmarking Service, Educational Benchmarking та інші міжнародні центри еталонного зіставлення. У рамках освітнього співтовариства співпрацюють понад 150 європейських закладів вищої освіти, проводячи щоквартальні зустрічі, конференції, семінари. Активному розвитку глобального бенчмаркінгу сприяють світові конкурси у сфері якості: Національна премія якості Малколма Болдріджа (США), Японська премія якості, Європейська премія якості. Отже, бенчмаркінг набуває статусу глобального явища і розглядається як механізм, що дозволяє обмінюватися організаціям всього світу накопиченими знаннями та досвідом для загального просування вперед.

Прийняття успішних управлінських рішень на основі бенчмаркінгового підходу, що дає змогу з різних сторін розглянути явище моніторингу, вимагає від керівників, що задіяні в моніторингу закладів вищої освіти:

- володіння на високому рівні інформаційно-аналітичною компетентністю, за допомогою якої відбувається забезпечення оцінки кількісних і якісних змін стану об'єкта, який досліджується, й прогнозування динаміки, проєктування розвитку самого об'єкта;
- здатності до мисленнєвого включення у систему підготовки майбутніх фахівців;
- виявлення проблеми там, де інші навіть не здогадуються про її існування;
- умінь синтезувати нові комбінації з відомих ідей і положень, знаходити альтернативні варіанти вирішення визначених проблем [1, с. 318].

Г. Ватсон [3, с. 35], що є экс-президентом Американського товариства якості, цікаво підходить до бенчмаркінгу, як до процесу моніторингового вимірювання, ставлячи головний акцент не тільки на оцінювання власної діяльності, а й на порівняння її з найкращим світовим досвідом з метою самовдосконалення. Бенчмаркінг у його трактуванні виступає і плануванням, і прогнозуванням. Визначаючи завдання, він бере за основу аналіз показників конкурентів, а не відходить від досягнутого ним самим.

Використання бенчмаркінгу у сфері вищої освіти є необхідним, що і спонукало нас до застосування бенчмаркінгового підходу у дослідженні. Адже заклади вищої освіти, використовуючи передовий досвід своїх конкурентів, можуть виявити свої слабкі та сильні сторони й зосередитись на усуненні недоліків і бути кращими в освіті. Тобто, бенчмаркінг дає можливість перейти закладу вищої освіти до планування на основі моніторингу показників конкурентів.

Цінним є те, що бенчмаркінг дає можливість керівництву закладів вищої освіти оновити організацію освітнього процесу й дати нові можливості маркетингу освітніх послуг.

У своєму дослідженні ми розглядали бенчмаркінг як основу для впровадження передового досвіду використання ефективних практик для здійснення якісного моніторингу вищої освіти та його модернізації на основі внутрішнього та зовнішнього порівняння показників діяльності інших закладів вищої освіти для підвищення рівня конкурентоспроможності конкретного закладу вищої освіти.

У сучасному світі неможливе процвітання закладів вищої освіти без постійного використання мережі «Інтернет». Це зумовило появу *квазі-бенчмаркінгу*. Новий напрям відноситься до непрямого бенчмаркінгу, який здійснюється через користування соціальними мережами, офіційними сайтами закладів вищої освіти, публікаціями у ЗМІ та іншої інформації, яку можна знайти у вільному доступі.

Ми намагалися, щоб персональний бенчмаркінг був спрямований на розвиток персоналу, щоб досягти створення потужної кадрової бази закладу вищої освіти, але при цьому не було б впливу на преміювання та заохочення працівників. Приділяли увагу на створення позитивного мікроклімату в колективі закладу вищої освіти під час проведення бенчмаркінгу та конфіденційності отриманої інформації під час моніторингу якості вищої освіти зі сторони керівництва та респондентів.

Переваги використання бенчмаркінгу під час моніторингу якості вищої освіти проявляються в тому, що заклади вищої освіти можуть виявити та проаналізувати слабкі та сильні сторони своєї діяльності; скопіювати перспективний досвід кращих закладів і покращити свій освітній процес; керівництво закладів вищої освіти зможе спрогнозувати і втілити нові ідеї як в організації освітнього процесу закладу вищої освіти, так і в маркетинговій системі освітніх послуг; при цьому, моніторинг якості закладу вищої освіти надає можливість досліджувати будь-яку діяльність закладу, переходити до планування на основі моніторингових досліджень, аналізу показників конкурентів.

Під час дослідження ми прийшли до висновку, що перевагою даного процесу є те, що заклад вищої освіти за допомогою моніторингової діяльності має можливість удосконалювати свою структуру. Бенчмаркінг дав можливість об'єднувати стратегію, розроблену нами для моніторингової діяльності ЗВО, галузевий аналіз, аналіз конкурентів та самоаналіз.

Результати дослідження показали, що для вищої освіти найбільш притаманні такі види бенчмаркінгу, як внутрішній бенчмаркінг, за допомогою якого можливе якісне порівняння програм у межах одного закладу вищої освіти; зовнішній конкурентний бенчмаркінг, що дозволяє порівняння показників освітньої сфери на основі конкурентних закладів вищої освіти; функціональний бенчмаркінг уможливорює порівняння окремих освітніх процесів; транс-інституціональний бенчмаркінг здійснюється у кількох установах; квазі-бенчмаркінг здійснює аналіз показників ефективності ЗВО, які можуть бути корисними для порівняльного аналізу; загальний бенчмаркінг розглядає процес базової практики та виокремлює її позитивні моменти. Необхідність проведення оцінки ефективності ЗВО України визначена проєктом QUAERE (Система забезпечення якості в Україні: розробка на базі стандартів та рекомендацій ENQA).

Бенчмаркінг здійснено на таких рівнях: мікрорівні, що несе відповідальність за порівняння та оцінку освітніх бізнес-процесів певного закладу вищої освіти, не використовуючи порівняння інших ЗВО; мезорівні, це використання порівнянь власної діяльності ЗВО з кращими, показовими освітніми закладами, які є в країні; макрорівень, метою якого є порівняння інструментів підвищення ефективності роботи закордонного та вітчизняного досвіду. Використання саме таких видів бенчмаркінгу дозволяє не тільки вивчити й оцінити кращі надбання конкурентів та проводити внутрішнє оцінювання закладу вищої освіти, а і запрограмувати необхідні напрями вирішення проблем на національному рівні функціонування системи вищої освіти.

4. ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Отже, запропоноване нами використання наукових підходів (системний, кваліметричний, діяльнісний, програмно-цільовий, проблемно-орієнтовний, особистісний, компетентнісний, бенчмаркінговий) буде дієвим для прийняття успішних управлінських рішень керівників ЗВО на основі проведення моніторингу якості вищої освіти.

За допомогою системного підходу ми структурували педагогічний процес й виділити в ньому інформаційну, психологічну, педагогічну, соціальну, фахово-предметну та ін. складові. Кваліметричний підхід забезпечив кількісну оцінку якості діяльності під час здійснення вимірювань у моніторингу якості освіти. Діяльнісний підхід, провідною ідеєю якого є розуміння діяльності студентів, як процесу розв'язання поставлених завдань, що спрямовані на досягнення мети, відіграв велику роль у моніторингу якості освіти. Важливим був програмно-цільовий підхід, що реалізовано через цільові програми, направлені на

забезпечення прямого взаємозв'язку між розподілом бюджетних ресурсів та фактичними результатами їх використання відповідно до пріоритетів політики закладу вищої освіти. За допомогою проблемно-орієнтовного підходу розроблено програму відбору наявних проблем освітньої системи, відбулось поєднання всіх етапів моніторингового процесу в одне ціле й здійснено координацію виявлених недоліків для подальшого удосконалення освітньої системи закладу вищої освіти. Особистісний підхід дозволив спрямувати студентів на створення умов для саморозвитку, самоактуалізації, самореалізації, індивідуальної роботи та подальшого удосконалення фахових якостей майбутнього професіонала. Компетентнісний підхід покладено в основу для удосконалення системи освіти закладу вищої освіти, підсилення практичної орієнтації змісту освіти. Використаний бенчмаркінговий підхід, який ми розглядали як стандарт, за яким проводиться вимір будь-якої якості об'єкта під час останнього етапу проведення моніторингу якості вищої освіти, характеризується прийняттям управлінських рішень на основі застосування новітніх технологій, методів роботи кращих університетів, що надали нам результати моніторингового оцінювання. Зараз неможливе існування закладів вищої освіти без постійного використання мережі «Інтернет», що зумовило появу квазі-бенчмаркінгу - нового напрямку, який здійснюється через користування соціальними мережами, офіційними сайтами закладів вищої освіти, публікаціями у ЗМІ та іншій інформації, яку можна знайти у вільному доступі.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо у розробці та використанні моделі моніторингу якості освіти у закладі вищої освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- [1] Гириловська І.В. Теоретичні і методичні основи моніторингу якості професійної підготовки майбутніх кваліфікованих робітників: дис. ... доктора пед. наук: 13.00.04. 2021. Київ. 548.
- [2] Назарова О. Л. Теоретичні основи управління якістю освітнього процесу в коледжі. Вісник ОДУ. 2003. № 6. 54-58.
- [3] Watson G. H. Strategic Benchmarking: How to Rate your Company's Performance Against the World's Best. New York: John Wiley, 1993. 50 p.

USE OF SCIENTIFIC APPROACHES TO MAKE SUCCESSFUL MANAGEMENT DECISIONS OF ZVO HEADS ON THE BASIS OF HIGHER EDUCATION QUALITY MONITORING

Oseredchuk Olga Anatoliyivna

Candidate of Historical Sciences, Associate Professor of the Department of General Pedagogy and Higher School Pedagogy, Head of the Center for Marketing and Development, Ivan Franko National University of Lviv, Lviv, Ukraine

Expert of the Ukrainian Cultural Foundation, Chairman of GER 02 Culture and Art NAQA, Kyiv, Ukraine

ORCID ID: 0000-0002-3192-3129

Oseredchuk.ola@gmail.com

Abstract. The article proposes the use of scientific approaches that will be effective for making successful management decisions of freelance managers on the basis of monitoring the quality of higher education. With the help of a systematic approach, we structured the pedagogical process and distinguish in it informational, psychological, pedagogical, social, professional and subject, etc. components. Qualimetric approach, provided a quantitative assessment of the quality of activities in the implementation of measurements in monitoring the quality of education. The leading idea of the activity approach is to consider the activities of students as a process of solving tasks aimed at achieving the goal. The goal-oriented approach was aimed at achieving a certain goal, which was implemented through targeted programs aimed at ensuring a direct relationship between the allocation of budget resources and the actual results of their use in accordance with the policy priorities of higher education institutions. With the help of a problem-oriented approach, we have developed a program for the selection of existing problems of the educational system, combined all stages of the monitoring process into one whole, and completed the implementation of the project. The personal approach directed students to create conditions for self-development, self-actualization, self-realization, individual work and further improvement of professional

qualities of the future professional. Competence approach became the basis for improving the education system of higher education institutions, strengthening the practical orientation of the content of education. We used the benchmarking approach, which we considered to be the standard by which any quality of an object is measured. It is now impossible for higher education institutions to exist without the constant use of the Internet, which has led to the emergence of quasi-benchmarking.

Key words: scientific approaches, making successful management decisions, managers, institutions of higher education, monitoring the quality of higher education, improving the educational system of institutions of higher education.

References (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

- [1] Girilovskaya I.V. Theoretical and methodical bases of monitoring of quality of professional training of future skilled workers: dis. ... Dr. ped. Science: 13.00.04. 2021. Kyiv. 548
- [2] Nazapova O.L. Theoretical principles of quality management of the educational process in college. ODU source. 2003. № 6. 54-58.
- [3] Watson G. H. Strategic Benchmarking: How to Rate your Company's Performance Against the World's Best. New York: John Wiley, 1993. 50 p.